

[Ole Bernt Henriksen]

ved en skat på f. eks. dirigenter, solister og andre, som måtte komme til Århus. Det er sådan, at det er særlig svært at drage den slags mennesker ikke bare til København, men også til provinsen. Det forekommer mig, at der lægges en yderligere hindring i vejen her for et dansk musikliv, som i øvrigt ikke har det særlig rart. Jeg ved ikke, hvordan det skal gå med f. eks. Københavns musikliv, efter at Det kgl. Teater har sat sig på Tivolis Koncertsal for en længere periode; vi får ikke noget musikliv her i byen, men nu har vi det i Århus.

Jeg vil i hvert fald bede ministeren overveje, om der under alle omstændigheder kan laves nogle regler, der gør, at det musikliv, som vi nu er ved at bygge op, ikke bliver slået ganske i stykker.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg skal ikke gå længere ind i diskussionen, men vil nøjes med at sige, at forudsætningen for et ræsonnement som det, hr. Ole Bernt Henriksen kommer med om, at det vil gøre det vanskeligere, er, som jeg også sagde under forslaget første behandling, at de pågældende kunstnere ikke betaler en skat på 20 pct. i noget andet land, hvormed vi har en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Hvis de gør det, kan det ikke gøre det vanskeligere, for så stiger de pågældende kunstneres skat ikke. Altså er det udtryk enten for, at man mener, at alle kunstnere kommer fra lande med en så lav beskatning, eller også for, at man mener, de af en eller anden grund overhovedet ikke betaler skat, legalt eller ikke legalt. Det må være det, der ligger bag ved et sådant ræsonnement, ellers kan ræsonnementet ikke være rigtigt.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg forstår udmærket godt disse regler, hr. minister, og det er ikke dem, jeg taler om. Det, jeg frygter, er, at den skat, der lægges på, vil blive lagt oven i det honorar, som kunstneren forlanger. Det kan være meget svært at forklare kunstnere sådanne ting; hvis de f. eks. siger, at de i så fald må have procenten lagt oveni, kan man i mange tilfælde blive nødt til at gøre det. Jeg er helt enig i de betragtninger, som ministeren i øvrigt anfører her; jeg kender dem godt fra fremsættelsen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 442

4) Til *socialministeren* af:

Kruse Rasmussen (CD):

»Finder ministeren behandlingen af landets invalider tilfredsstillende i forbindelse med anskaffelse/genanskaffelse af en invalidevogn?«

Skriftlig begrundelse

En invalidepensionist, som netop har fået bevilget invalidevogn for 6 år, skal efter en totalskade gennem hele papirmøllen og med en nedskrivning af bilen efter kun 8 måneders kørsel selv udrede en ekstrabetaling på 17.000 kr.

Socialministeren (Bent Hansen):

Efter de gældende regler ydes der støtte efter bistandslovens § 58 til køb af invalidevogn med et rentefrit lån på indtil 66.000 kr. Såfremt ansøgerens socialindkomst er over 233.000 kr., skal hele lånet tilbagebetales i løbet af seks år. Er socialindkomsten mindre, afskrives en forholdsmæssig del af lånet.

Hvis der kommer til at foreligge et tilfælde af totalskade, skal erstatningssummen forlods anvendes til indfrielse af gælden. Overstiger erstatningssummen derimod gælden, skal lånet til køb af den nye bil nedsættes med det overskydende beløb, som pågældende jo har til rådighed. Ved en normal udskiftning nedsættes det nye lån på samme måde med et eventuelt overskydende provenu for den gamle bil.

Jeg kan dog tilføje i erkendelse af problemernes komplicerethed, at jeg har anmodet en arbejdsgruppe i socialstyrelsen om at overveje mulighederne for en forenkling af reglerne om tildeling af støtte til køb af invalidebiler, og at invalideorganisationerne er repræsenteret i arbejdsgruppen.

Kruse Rasmussen (CD):

Jeg skal kun kort takke ministeren for det udmærkede svar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 461